

Búzás Huba

– 1958. augusztus 1.: Bibó Istvánt, a magyar forradalom „egynapos” államminiszterét életfogytiglani börtönre ítélte a szovjet intervenció utáni hatalom.–

ÉS AKKOR BIBÓRA TALÁLTUNK

el kéne söpörni az ódon vármegye házát?
el ám! – vallottuk Adyval, de nem elég,
föl kéne emelni helyébe a tiszta humánium,
a jogrend új, hatalmas katedrálisát...
ki mondja meg ebben a kuss-csaholásban,
hogyan tegyünk a népért, nemzetért
– sehogy? géppisztolyosok közt... –
no, épp elgyávulásaink,
nihilünk közepette
Bibóra találtunk:

Szegedről Pécsre vetődött kollegináink
terjesztették litografálva jegyzeteit
évekkel a forradalom kitörése előtt és
vitatgattuk – még kávézóknak is – az el-
tanácsolt egykori prof igazérvű
kristálybeszédét: harmadik az út
– örök ideánk e szabadság! –
vezet Jézustól Gandhiig,
talán a magyarság
s a nincstelenség

maradék reménye jövő szakadékok előtt, mert
utóbb minek? ma köll az igazságtevés –
hát, ezt magyarázta szókratikus türelemmel
Greenwichtől 20 fokkal keletre... ej, lapozd
föl újra, ki jót akarsz, időszerű:
jogtiprás – tudd! – az éhség itt ma is...
viszont ez a föld a hazád és
egyenlőség, testvériség
a megmaradásod
egyetlen esélye